

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 26 juni 2017 –
Torsten Hein mot Albert Holzkamm GmbH & Co.**

(Mål C-385/17)

(2017/C 318/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Verden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Torsten Hein

Motpart: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av subventionerad arbetstidsförkortning på grund av arbetsbrist påverkar beräkningen av semesterlönen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning under den årliga semestern om minst fyra veckor, eller får lägre semesterersättning om anställningen upphör dessförinnan, än vad som vore fallet om beräkningen av semesterlönen skulle grundas på den genomsnittslön arbetstagaren hade erhållit om denne inte hade drabbats av sådan förlust av lön under beräkningsperioden? Om så är fallet: Vilken högsta procentsats, beräknad som andel av arbetstagarens genomsnittslön utan sådan löneförlust, kan tillåtas i en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av arbetstidsförkortning, påverkar beräkningen av semesterersättningen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning, utan att denna bestämmelse ska anses oförenlig med unionsrätten?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Innebär den allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och förbud mot retroaktiv lagstiftning att samtliga berörda ska ges möjlighet att återropa domstolens tolkning av 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, i den dom i målet om förhandsavgörande som senare kommer att meddelas i förevarande mål, vad rör denna tolknings rättsverkningar i tiden, på den grunden att medlemsstatens högsta domstolar i sin praxis förklarat att bestämmelserna i lag och kollektivavtal inte kan tolkas unionsrättskonformt? Om svaret är nekande: Är det förenligt med unionsrätten att de nationella domstolarna, med hänvisning till nationell lagstiftning, upprätthåller skyddet för arbetsgivarnas berättigade förväntningar på att medlemsstatens högsta domstolars praxis ska följas, eller gäller principen om rätt till skydd för berättigade förväntningar bara EU-domstolens rättspraxis?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Talan väckt den 30 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien
och Nordirland**

(Mål C-391/17)

(2017/C 318/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och A. Caeiros)